

สรุปข่าวรัฐสภา

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง)

วันพุธที่ 24 กรกฎาคม 2567 เวลา 09.00 นาฬิกา ณ ห้องประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชั้น 2 อาคารรัฐสภา นายปดิพัทธ์ สันติภาดา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง เป็นประธานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) โดยมี และนายพิเชษฐ ธีระเมืองพาน รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ผลัดเปลี่ยนทำหน้าที่ประธานการประชุม

ประธานฯ ได้อนุญาตให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปรีกษาหารือในเรื่องต่าง ๆ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2562 ข้อ 24 เป็นเวลาพอสมควร และเมื่อครบองค์ประชุมแล้ว ประธานฯ ได้ดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระ ดังนี้

(1) กระทู้ถาม	(ไม่มี)
(2) เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม	(ไม่มี)
(3) รับรองรายงานการประชุม	(ไม่มี)
(4) เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว	

1. ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

การพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นการพิจารณาในวาระที่ 2 ซึ่งจะพิจารณาเริ่มต้นตั้งแต่ชื่อร่าง คำปรารภ และเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง โดยร่างฉบับนี้ไม่มีผู้เสนอคำแปรญัตติ

นายสิงหนภณ ดินาง ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... นำเสนอสรุปผลการรายงานของคณะกรรมการฯ ดังนี้

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 26 ปีที่ 1 ครั้งที่ 25 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ 13 มีนาคม 2567 ได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง (ฉบับที่..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน 15 วัน นั้น บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้ดำเนินการแล้ว ซึ่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้เสนอคำแปรญัตติ ผลการพิจารณา ดังนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 1	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 2	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 3 เพิ่มมาตรา 8/1 มาตรา 8/2 และมาตรา 8/3	มีการแก้ไข
มาตรา 8/1	มีการแก้ไข

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

กรรมวิธีการขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา 8/1 เป็นดังนี้ การระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินตามมาตรา 8 (1) ไม่กระทบถึงค่าใช้จ่ายจำเป็นพื้นฐาน โดยบุคคลที่ถูกกำหนดตามมาตรา 6 และมาตรา 7 หรือผู้เป็นเจ้าของหนี้ในค่าใช้จ่ายจำเป็นพื้นฐานมีสิทธิที่จะดำเนินการกับทรัพย์สินดังกล่าวเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายจำเป็นพื้นฐานได้ ให้สำนักงานมีหน้าที่ดำเนินการให้บุคคลที่ถูกกำหนดตามมาตรา 6 และมาตรา 7 หรือผู้เป็นเจ้าของหนี้ในค่าใช้จ่ายจำเป็นพื้นฐานสามารถนำเงินหรือทรัพย์สินที่ถูกระงับการดำเนินการมาใช้เป็นค่าใช้จ่ายจำเป็นพื้นฐานได้เท่าที่จำเป็นและเหมาะสมในกรณีที่บุคคลที่ถูกกำหนดตามมาตรา 6 และมาตรา 7 หรือผู้เป็นเจ้าของหนี้ในค่าใช้จ่ายจำเป็นพื้นฐานไม่เห็นด้วยกับผลการพิจารณาของสำนักงานตามวรรคสอง ไม่ว่าจะใช้สิทธิรับเงินหรือทรัพย์สินสำหรับค่าใช้จ่ายดังกล่าวแล้วหรือไม่ก็ตาม ให้มีสิทธิร้องขอต่อคณะกรรมการที่แต่งตั้งขึ้นตามมาตรา 7 วรรคห้า เพื่อพิจารณาทบทวนได้ โดยยื่นคำร้องต่อสำนักงานภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการพิจารณา และให้คณะกรรมการดังกล่าวพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากสำนักงาน หากบุคคลที่ถูกกำหนดหรือผู้เป็นเจ้าของหนี้ในค่าใช้จ่ายจำเป็นพื้นฐานดังกล่าวไม่เห็นด้วยกับผลการพิจารณาทบทวน อาจยื่นคำร้องขอต่อศาลเพื่อพิจารณามีคำสั่งได้ การดำเนินการของสำนักงานตามวรรคสองและการพิจารณาทบทวนของคณะกรรมการตามวรรคสาม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง เพื่อให้กฎหมายมีความชัดเจน และมีความเสมอภาคเท่าเทียมกันภายใต้การบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้

สมาชิกฯ อภิปรายให้ข้อคิดเห็น ข้อสังเกต และข้อเสนอแนะ ดังนี้
แนวทางในการดำเนินการเกี่ยวกับการระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินมีความครอบคลุมแล้วหรือไม่ และจะต้องไม่เป็นการสร้างภาระให้กับประชาชน บัญชีที่พิจารณาควรครอบคลุมรายชื่อที่อยู่ในบัญชี UN List ด้วย เพื่อให้เป็นตามหลักการสิทธิมนุษยชน และหลักการสนับสนุนที่เท่าเทียม

คณะกรรมการตอบชี้แจง ดังนี้ กระบวนการทบทวนพิจารณาตามที่คณะกรรมการได้มีการเพิ่มเติมหลักการ กรณีที่ผู้ถูกกำหนดตามมาตรา 7 หรือผู้ที่เป็นเจ้าหนี้

ในค่าใช้จ่ายจำเป็นพื้นฐานไม่เห็นด้วยกับผลการพิจารณาของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (สำนักงาน ปปง.) สามารถร้องขอให้มีการทบทวนการพิจารณาการนำเอาทรัพย์สินที่ถูกระงับไว้มาเป็นค่าใช้จ่ายเป็นพื้นฐานได้ในอีกสองกรณีย่อย ดังนี้ ขั้นตอนที่หนึ่ง บุคคลดังกล่าวสามารถร้องขอต่อคณะกรรมการพิจารณา กำหนดรายชื่อในสำนักงาน ปปง. ให้ทบทวนผลการพิจารณาการนำเอาทรัพย์สินที่ถูกระงับไว้กลับมาเป็นค่าใช้จ่ายจำเป็นพื้นฐานต้องยื่นคำร้องต่อสำนักงาน ปปง. ภายในสิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่รับผลการพิจารณา และสำนักงาน ปปง. ต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน นับตั้งแต่วันที่รับเรื่อง ถ้าหากบุคคลดังกล่าวไม่เห็นด้วยกับผลการพิจารณาทบทวนของคณะกรรมการจะเข้าสู่กระบวนการ ขั้นตอนที่สอง คือ การให้ใช้สิทธิ์ยื่นคำร้องขอต่อศาลแพ่งเพื่อพิจารณาให้มีคำสั่งอีกทาง สำหรับมาตรา 8 ที่ออกมาเป็นกรณีถ้าประกาศใช้เป็นกฎหมาย กลุ่มผู้ก่อการร้ายในประเทศไทย สามารถร้องขอที่สำนักงาน ปปง. ได้ และสามารถอุทธรณ์ที่ศาลได้ในทางกลับกันถ้าหากมีการอนุญาตจะมีประเด็นเรื่องระหว่างประเทศที่ค่อนข้างจะมีความละเอียดอ่อน โดยหลักการในทางบริหารสามารถแก้ไขจุดนี้ได้เพียงแต่ยังไม่ได้หิบบกเข้ามาใส่ในตัวกฎหมาย ข้อเสนอของคณะกรรมการในเรื่องนี้ได้มีการพูดไว้ในข้อ 9.3 โดยกรณีดังกล่าวสำนักงาน ปปง. สามารถบริหารจัดการส่งต่อรายชื่อไปยังคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติได้ ปัจจุบันตั้งแต่มีกฎหมาย ปปง. ฉบับนี้มาตั้งแต่ปี 2556 ยังไม่เคยมีกลุ่มผู้ก่อการร้ายสากลเข้ามาติดต่อบทในเรื่องเหล่านี้ แต่ทั้งนี้ สำนักงาน ปปง. มีมาตรการรองรับไว้แล้ว ซึ่งจะเป็นการใช้มาตรการด้านการบริหารจัดการเพื่อดำเนินการในประเด็นเหล่านี้

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน ด้วยคะแนน 396 เสียง

และเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนด้วยคะแนน 251 เสียง

มาตรา 8/2

มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

กรรมการขอสงวนความเห็น โดยขอให้เพิ่มความ เป็น (7/1)

ของมาตรา 8/2 ดังนี้ (7/1) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาของบุคคลที่ถูกกำหนดและบุตร

สมาชิกฯ อภิปรายให้ข้อคิดเห็น ข้อสังเกต และข้อเสนอแนะ ดังนี้

เรื่องเกี่ยวกับเด็กและการศึกษาเป็นสิทธิ์ขั้นพื้นฐานที่ไม่ควรถูกกีดกันหรือจำกัดสิทธิ์ ทุกคนต้องมีโอกาสเข้าถึงการศึกษา และหากคดีไม่ถึงที่สุด ต้องมองว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ไว้ก่อน และต้องไม่ปิดกั้นผู้บริสุทธิ์หรือผู้ที่ยังไม่ถูกตัดสินรวมถึงผู้ที่ถูกขึ้นบัญชีต้องห้าม ให้เข้าถึงสิทธิ์ในการศึกษา และได้รับโอกาสทางการศึกษา และทุนการศึกษา

คณะกรรมการตอบชี้แจง ดังนี้ เป็นกฎหมายที่อนุวัติการให้สอดคล้อง

กับมาตรฐานสากลในการให้บุคคลที่ถูกกำหนด สามารถให้เข้าถึงค่าใช้จ่ายจำเป็นพื้นฐานได้ ในประเด็นสำคัญนี้ คณะ กมธ. อ้างอิงมาจากข้อมติ 1452 ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องบัญญัติไว้ในกฎหมาย และ

สามารถเปิดช่องให้มีค่าใช้จ่ายอื่นตามความจำเป็น โดยคณะกรรมการฯ สามารถประกาศได้ในอนาคต ส่วนกรณีที่มีการสงวนความคิดเห็นนั้น เดิม กรรมการทุกคนเห็นพ้องกันว่า ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร ของบุคคลที่ถูกกำหนด มีความจำเป็นต้องมี ส่วนประเด็นที่สมาชิก สงวนฯ ขอให้เพิ่ม ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรและบุคคลที่ถูกกำหนดด้วย ซึ่งกรณีดังกล่าวเห็นว่า กฎหมายฉบับนี้ เป็นกฎหมายที่มีมาตรการในการเข้าถึงทรัพย์สิน ถ้าไม่กำหนดไว้ในครั้งนี้ ก็จะสามารถเข้าถึงได้ใน 2 กรณี ได้แก่ เป็นการเข้าถึงที่ต้องร้องขอจากศาล เนื่องจากเป็นบุคคลที่ถูกกำหนด ดังนั้น กระบวนการ ในการคัดกรองก็มีความจำเป็นที่จะให้ศาลเป็นผู้พิจารณา และ กรณีที่สอง คือ มาตรา 8/2 (8) ถ้ามีความ ชัดเจนต่อไป ในส่วนนี้ คณะกรรมการ ปปง. สามารถประกาศใช้ในอนาคตได้ ทั้งนี้ คณะ กมธ.ได้เขียน เรื่องดังกล่าวไว้ในข้อสังเกตแล้ว

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับที่คณะกรรมการแก้ไข ด้วยคะแนน 402 เสียง และเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการเสียงข้างมาก ด้วยคะแนน 257 เสียง

มาตรา 8/3

มีการแก้ไข

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับที่คณะกรรมการแก้ไข ด้วยคะแนน 402 เสียง

มาตรา 4 เพิ่มวรรคสองของมาตรา 9

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 5 แก้ไขมาตรา 13

มีการแก้ไข

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับที่คณะกรรมการแก้ไข ด้วยคะแนน 406 เสียง

มาตรา 6 แก้ไขมาตรา 14

มีการแก้ไข

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับที่คณะกรรมการแก้ไข ด้วยคะแนน 408 เสียง

มาตรา 7 เพิ่มมาตรา 17/1

มีการแก้ไข

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับที่คณะกรรมการแก้ไข ด้วยคะแนน 403 เสียง

มาตรา 8 เพิ่มวรรคสองของมาตรา 18

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 9 แก้ไขมาตรา 19

คณะกรรมการตัดออก

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับที่คณะกรรมการตัดออก ด้วยคะแนน 405 เสียง

มาตรา 10 แก้ไขมาตรา 22 (4)

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 11 เพิ่ม (5) ของมาตรา 22

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 12 เพิ่มมาตรา 22/1

มีการแก้ไข

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับที่คณะกรรมการแก้ไข ด้วยคะแนน 402 เสียง

มาตรา 13 แก้ไขวรรคหนึ่งของมาตรา 24

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 14 เพิ่มมาตรา 24/1

มีการแก้ไข

และมาตรา 24/2

มาตรา 24/1

มีการแก้ไข

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับที่คณะกรรมการแก้ไข ด้วยคะแนน 405 เสียง	
มาตรา 24/2	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 15 แก้ไขวรรคหนึ่งและวรรคสอง	ไม่มีการแก้ไข
ของมาตรา 25	
มาตรา 16 แก้ไขมาตรา 26	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 17	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 18	ไม่มีการแก้ไข

จากนั้นที่ประชุมลงมติในวาระที่ 3 ซึ่งที่ประชุมมีมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ด้วยคะแนน 410 เสียง และเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการแก้ไขด้วยคะแนน 369 เสียง ซึ่งจะส่งรายงานและข้อสังเกตไปยังคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อทราบหรือดำเนินการต่อไป ตามข้อบังคับฯ ข้อ 127 ประกอบข้อ 105

เรื่องด่วน

ด้วยคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎรชุดที่ 26 ปีที่ 2 ครั้งที่ 1 วันพุธที่ 3 กรกฎาคม 2567 ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้เลื่อนการพิจารณาระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ 1 ร่างพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (นายณัฐพงษ์ เรืองปัญญาวุฒิ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และเรื่องด่วนที่ 2 ร่างพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวานิชย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ออกไปก่อนเพื่อรอพิจารณาพร้อมกับร่างพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน (ฉบับที่..) พ.ศ. .... ที่คณะรัฐมนตรีจะเสนอมายังสภาผู้แทนราษฎร

5. เรื่องที่ค้างพิจารณา

5.1 ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (นายณัฐวุฒิ บัวประทุม กับคณะ เป็นผู้เสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีสาระสำคัญเกี่ยวกับเด็ก และเยาวชน โดยเป็นการพิจารณาต่อจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 26 ปีที่ 2 ครั้งที่ 3 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ 10 กรกฎาคม 2567) ซึ่งที่ประชุมได้มีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยผู้เสนอได้เสนอหลักการและเหตุผล สมาชิกฯ ได้อภิปรายและแสดงความคิดเห็น เมื่อการอภิปรายเป็นอันยุติแล้ว ประธานฯ สั่งปิดการประชุม เพื่อให้ผู้เสนอได้ใช้สิทธิ์อภิปรายสรุปในคราวประชุมคราวถัดไป สำหรับการประชุมในวันนี้ นายณัฐวุฒิ บัวประทุม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล ซึ่งเป็นผู้เสนอญัตติได้อภิปรายสรุปเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

จากนั้นประธานฯ ตรวจสอบองค์ประชุม เมื่อครบองค์ประชุมแล้ว **ที่ประชุม** มีมติรับหลักการ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ด้วยคะแนน 401 เสียง และมีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน 42 คน เพื่อพิจารณา กำหนดระยะเวลาแปรญัตติ 15 วัน เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้มีสาระสำคัญเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนซึ่งรัฐธรรมนูญ มาตรา 128 วรรคสอง ข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ 121 จะต้องมีการตั้ง กรรมการในสัดส่วนของผู้แทนองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม ของจำนวนกรรมการทั้งหมด และจากบุคคลที่คณะรัฐมนตรีเสนอชื่อไม่เกินหนึ่งในหกของจำนวน กรรมการ

5.2 ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการ ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. .... (นายสุฤษฏ์พงษ์ เกี่ยวข้อง กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

เนื่องจากมีร่างพระราชบัญญัติทำนองเดียวกันอีก 2 ฉบับ คือ ร่างตามระเบียบวาระที่ 5.3 ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเรียกของคณะกรรมการ ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. .... (นายรังสิมันต์ โรม กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และ ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. .... (นางสาวทิสรัตน์ เลาหพล กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ซึ่งยังไม่บรรจุในระเบียบวาระ ซึ่งทั้ง 3 ร่าง สามารถ พิจารณาและลงมติในคราวเดียวกันได้ เนื่องจากร่างของนางสาวทิสรัตน์ เลาหพล ยังบรรจุในระเบียบ วาระ จึงขอปรึกษาหารือที่ประชุมเพื่อนำร่างพระราชบัญญัติทั้ง 3 ฉบับ มาพิจารณาในคราวเดียวกัน ตามข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ 55 (2) ข้อ 28 และข้อ 117 วรรคสาม

ที่ประชุมเห็นชอบ

นายสุฤษฏ์พงษ์ เกี่ยวข้อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย นำเสนอหลักการและเหตุผล โดยสรุปดังนี้ **หลักการ** ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยคำสั่งเรียก ของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา **เหตุผล** โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 129 กำหนดให้คณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา มีอำนาจเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นในกิจการ ที่กระทำ หรือในเรื่องที่พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาอยู่นั้นได้ และกำหนดผลบังคับ ทางกฎหมายเป็นมาตรการเชิงบังคับ โดยให้เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีที่รับผิดชอบในกิจการ ที่คณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริง หรือศึกษาที่จะต้องสั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับ ให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความเห็นตามที่คณะกรรมการเรียก ซึ่งเปลี่ยนแปลงหลักการและ สาระสำคัญเกี่ยวกับอำนาจของคณะกรรมการที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินกิจการในการสนับสนุนการดำเนินงานของรัฐสภาตามหน้าที่

และอำนาจของคณะกรรมการมีกลไกและผลบังคับทางกฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับหลักการและสาระสำคัญเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการในกิจการที่กระทำหรือในการสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาเรื่องใด ๆ ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ. .... มีสาระสำคัญสรุป ดังนี้

1. ปรับปรุงชื่อพระราชบัญญัติเป็น "พระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ...." (ร่างมาตรา 1)

2. ยกเลิกพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 (ร่างมาตรา 3)

3. ปรับปรุงบทนิยามคำว่า "คณะกรรมการ" และ "ประธานคณะกรรมการ" และเพิ่มบทนิยามคำว่า "คณะอนุกรรมการ" และ "เจ้าหน้าที่ของรัฐ" โดยยกเลิกบทนิยามคำว่า "หน่วยราชการ" "หน่วยงานของรัฐ" "รัฐวิสาหกิจ" และ "ราชการส่วนท้องถิ่น" เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา 129 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และครอบคลุมการใช้อำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา 4)

4. แก้ไขเพิ่มเติมให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา มีอำนาจตั้งคณะกรรมการสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา คณะกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา และคณะกรรมการร่วมกัน เพื่อกระทำการพิจารณาสอบหาข้อเท็จจริง หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในหน้าที่และอำนาจของสภา เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา 129 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 (ร่างมาตรา 5)

5. แก้ไขอำนาจของคณะกรรมการให้มีอำนาจเรียกเอกสารจากบุคคลใดหรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณา สอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาอยู่นั้นได้ โดยกำหนดให้ประธานคณะกรรมการแจ้งให้รัฐมนตรีที่รับผิดชอบในกิจการที่คณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษา ซึ่งบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลหน่วยงานที่บุคคลนั้นสังกัด หรืออยู่ภายใต้การกำกับดูแลทราบ และให้เป็นหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีที่รับผิดชอบในกิจการที่คณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาที่ต้องสั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความเห็นตามที่คณะกรรมการเรียก แต่การเรียกของคณะกรรมการดังกล่าว ไม่ใช่บังคับกับผู้พิพากษาหรือตุลาการที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาพิพากษาอรรถคดี หรือการบริหารงานบุคคลของแต่ละศาล และมีให้ใช้บังคับกับผู้ตรวจการแผ่นดินหรือกรรมการในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ

ที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยตรงในแต่ละองค์การตามรัฐธรรมนูญ ตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ หรือตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ (ร่างมาตรา 6)

6. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวน ข้อเท็จจริง หรือศึกษาของคณะกรรมการฯ โดยให้คณะกรรมการฯ ทำเป็นหนังสือระบุเหตุแห่งการขอให้ส่งเอกสารหรือเชิญรวมทั้งประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้องไว้ด้วยตามสมควร และกำหนดให้บุคคลที่ได้รับหนังสือเรียกหรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการฯ ภายในเวลาที่กำหนด เว้นแต่มีเวลาเหลือที่จะปฏิบัติตามหนังสือไม่ถึงสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ แต่ต้องมีหนังสือแจ้งเหตุดังกล่าวต่อคณะกรรมการฯ ภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ (ร่างมาตรา 7 วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม)

7. กำหนดให้บุคคลที่ได้รับหนังสือเรียกหรือเชิญ ซึ่งเคยถูกเรียกหรือเชิญ โดยคณะกรรมการฯ หรือคณะกรรมการฯ อื่นในเรื่องเดียวกัน มีสิทธิอ้างเอกสาร คำแถลง หรือความเห็นที่เคยให้ไว้ได้ แต่ต้องมีหนังสือแจ้งคณะกรรมการฯ ภายในระยะเวลาที่กำหนด (ร่างมาตรา 7 วรรคสี่)

8. กำหนดให้บุคคลที่ได้รับหนังสือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็น ต้องมาด้วยตนเอง เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ อาจมีหนังสือขอลือ่นหรือหนังสือมอบหมายให้บุคคลอื่น มาดำเนินการแทนพร้อมชี้แจงเหตุจำเป็นต่อคณะกรรมการฯ ภายในสามวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือเชิญ กรณีที่คณะกรรมการฯ เห็นควรให้ผู้นั้นต้องมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการฯ ด้วยตนเอง ให้มีหนังสือเชิญบุคคลดังกล่าวอีกครั้ง (ร่างมาตรา 8)

9. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดส่งหนังสือเรียกขอให้ส่งเอกสารหรือเชิญบุคคลโดยให้เป็นไปตามระเบียบที่ประธานรัฐสภากำหนด (ร่างมาตรา 9)

10. กำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้ที่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามระเบียบที่ประธานรัฐสภากำหนด (ร่างมาตรา 10)

11. กำหนดเอกสิทธิ์ของผู้ให้ถ้อยคำ หรือส่งมอบวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการฯ หรือผู้ที่จัดทำและเผยแพร่รายงานการประชุม โดยไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่งทางอาญาหรือทางวินัย (ร่างมาตรา 11)

12. กำหนดความผิดสำหรับกรรมการที่ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยมีชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม (ร่างมาตรา 12)

13. กำหนดมาตรการบังคับในการดำเนินการตามหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีให้ต้องสั่งการให้บุคคลในสังกัดหรือในกำกับ ให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการการหาฝ่าฝืนไม่สั่งการ นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีผู้นั้นต้องรับผิดชอบต่อสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภาแล้วแต่กรณี โดยแถลงหรือชี้แจงเหตุผลในที่ประชุมสภา และกรณีไม่สั่งการโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม (ร่างมาตรา 13)

14. กำหนดมาตรการบังคับในการให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยหากเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือจงใจให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อคณะกรรมการ ถือว่าเป็นความผิดทางวินัย (ร่างมาตรา 14)

15. กำหนดให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้รักษาการ โดยให้มีอำนาจออกระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา 15)

นายรังสิมันต์ โรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล นำเสนอหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเรียกของคณะกรรมการการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ดังนี้ **หลักการ** ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยคำสั่งเรียกของคณะกรรมการการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา **เหตุผล** โดยที่บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญบัญญัติให้คณะกรรมการการสามัญและวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริง หรือ แสดงความเห็นในกิจการที่กระทำหรือเรื่องที่พิจารณา สอบหาข้อเท็จจริง หรือศึกษาอยู่นั้นได้ และให้การเรียกดังกล่าวมีผลบังคับและสอดคล้อง ตามมาตรา 129 วรรคสี่ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และเพื่อให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ 19/2563 ซึ่งจะ เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพิจารณา และการทำหน้าที่ของคณะกรรมการการ ทำให้มีประสิทธิภาพและได้รับข้อเท็จจริงที่ครบถ้วน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเรียกของคณะกรรมการการของสภาผู้แทนราษฎรและของวุฒิสภา พ.ศ. .... สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1. ปรับปรุงชื่อพระราชบัญญัติเป็น "พระราชบัญญัติว่าด้วยการเรียกของคณะกรรมการการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ...." (ร่างมาตรา 1)

2. ยกเลิกพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2555 (ร่างมาตรา 3)

3. ปรับปรุงบทนิยามคำว่า "คณะกรรมการการ" และ "ประธานคณะกรรมการการ" และเพิ่มบทนิยามคำว่า "เจ้าหน้าที่ของรัฐ" โดยยกเลิกบทนิยามคำว่า "หน่วยราชการ" "หน่วยงานของรัฐ"

"รัฐวิสาหกิจ" และ "ราชการส่วนท้องถิ่น" เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา 129 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และครอบคลุมการใช้อำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา 4)

4. แก้ไขเพิ่มเติมให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจตั้งคณะกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา และคณะกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา เพื่อกระทำกิจการพิจารณาสอบหาข้อเท็จจริง หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในหน้าที่และอำนาจของสภา เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา 129 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 (ร่างมาตรา 5)

5. แก้ไขอำนาจของคณะกรรมการให้มีอำนาจเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณา สอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาอยู่นั้นได้ แต่การเรียกของคณะกรรมการดังกล่าว ไม่ใช่บังคับกับผู้พิพากษาหรือตุลาการที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีหรือการบริหารงานบุคคลของแต่ละศาล และมีให้ใช้บังคับกับผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยตรงในแต่ละองค์กรตามรัฐธรรมนูญ ตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญหรือตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ (ร่างมาตรา 6)

6. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณา สอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาอยู่ของคณะกรรมการ สำหรับกรณีที่บุคคลนั้นเป็นรัฐมนตรี ให้ประธานคณะกรรมการมีหนังสือแจ้งให้นายกรัฐมนตรีทราบถึงการเรียกนั้นด้วย โดยให้คณะกรรมการทำเป็นหนังสือระบุเหตุแห่งการขอให้ส่งเอกสารหรือเชิญ รวมทั้งประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้องไว้ด้วยตามสมควร และกำหนดให้บุคคลที่ได้รับหนังสือเรียกส่งเอกสารหรือแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการภายในเวลาที่กำหนด เว้นแต่มีเวลาเหลือที่จะปฏิบัติตามหนังสือไม่ถึงสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ แต่ต้องมีหนังสือแจ้งเหตุดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ (ร่างมาตรา 7 วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่)

7. กำหนดให้บุคคลที่ได้รับหนังสือเรียกซึ่งเคยถูกเรียกโดยคณะกรรมการ คณะอื่นในเรื่องเดียวกัน มีสิทธิอ้างเอกสาร คำแถลง หรือความคิดเห็นที่เคยให้ไว้แทนการส่งเอกสารหรือแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น แต่ต้องมีหนังสือแจ้งคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือเรียก ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นควรให้ส่งเอกสารหรือแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม ให้นำความในวรรคหนึ่งวรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับ (ร่างมาตรา 7 วรรคห้า และวรรคหก)

8. กำหนดให้บุคคลที่ได้รับหนังสือเรียกมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็น ต้องมาด้วยตนเอง เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ อาจมีหนังสือขอลือ่นหรือหนังสือมอบหมายให้บุคคลอื่น มาดำเนินการแทนพร้อมชี้แจงเหตุจำเป็นต่อคณะกรรมการภายในสามวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือเรียก กรณีที่คณะกรรมการเห็นควรให้ผู้ื่นต้องมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการด้วยตนเอง ให้มีหนังสือเรียกบุคคลดังกล่าวอีกครั้ง (ร่างมาตรา 8)

9. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเรียกเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยหากเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้รับหนังสือเรียกให้ส่งเอกสาร หรือเรียกมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น ไม่จัดส่งเอกสาร หรือไม่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ ให้ประธานคณะกรรมการส่งรายงานไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนภายในสิบห้าวัน เพื่อให้ดำเนินการทางวินัย และให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนนั้นรายงานผลการดำเนินการทางวินัยต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับรายงานจากประธานคณะกรรมการ (ร่างมาตรา 9 วรรคหนึ่ง)

10. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเรียกนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรี โดยหากนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีที่ได้รับหนังสือเรียกไม่จัดส่งเอกสาร หรือไม่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการให้ประธานคณะกรรมการรายงานไปยังคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรม (ร่างมาตรา 9 วรรคสอง)

11. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการออกหนังสือเรียกต้องมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ (ร่างมาตรา 10)

12. กำหนดวิธีการส่งหนังสือเรียก หลักเกณฑ์และขั้นตอนการดำเนินการจัดส่งให้เป็นไปตามระเบียบที่ประธานรัฐสภากำหนด (ร่างมาตรา 11)

13. กำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้ที่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามระเบียบที่ประธานรัฐสภากำหนด (ร่างมาตรา 12)

14. กำหนดเอกสิทธิ์ของผู้ให้ถ้อยคำ หรือส่งมอบวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการ หรือผู้ที่จัดทำและเผยแพร่รายงานการประชุม โดยไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่งทางอาญาหรือทางวินัย (ร่างมาตรา 13)

15. กำหนดความผิดสำหรับ ผู้ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกตามพระราชบัญญัตินี้โดยหากเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก ให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัย และหากเป็นนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรี ให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม เมื่อเป็นกรณีที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามโดยไม่มีเหตุอันสมควร (ร่างมาตรา 14)

16. กำหนดโทษสำหรับผู้ที่กระทำการอันเป็นการขัดขวางการปฏิบัติการตามหน้าที่ของคณะกรรมการ โดยให้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา 15)

17. กำหนดวิธีการดำเนินการของคณะกรรมการเมื่อมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ประธานคณะกรรมการมีหนังสือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีต่อไป (ร่างมาตรา 16)

18. กำหนดให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้มีอำนาจออกระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา 17)

นางสาวทิสรัตน์ เลาทพล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล นำเสนอหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. .... โดยมีเหตุผล ปัจจุบัน มีหลายคณะกรรมการสามัญและวิสามัญที่สภาตั้งขึ้นอาศัยอำนาจนิติบัญญัติจากประชาชนประสบปัญหาในการทำงาน แบ่งเป็น 4 ประเด็น ดังนี้

1. คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญทำให้กฎหมายที่มีอยู่ไม่สามารถใช้ได้ตามบริบทรัฐธรรมนูญในปัจจุบัน คือ พ.ร.บ.คำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 เมื่อมีการยกเลิกรัฐธรรมนูญตามที่มีรัฐประหาร และใช้รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2560 ทำให้พระราชบัญญัติเดิมไม่สามารถนำมาใช้ได้ภายใต้รัฐธรรมนูญปัจจุบัน โดยมาตรา 129 ของรัฐธรรมนูญปัจจุบันนั้น กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจเรียก แทนที่ คำสั่งเรียก และกำหนดเป็นภาระกิจการสอบสวนข้อเท็จจริง ไม่ใช่สอบสวน โดยศาลวินิจฉัยว่า ขัดต่อรัฐธรรมนูญ

2. ปัญหาการขาดสภาพบังคับของกฎหมายที่ทำให้ไม่ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานของรัฐ ไม่ให้ข้อมูลความจำเป็นเพื่อนำมาใช้ประกอบการพิจารณาแก้ไขปัญหาของคณะกรรมการขอ

3. ปัญหาการขาดสภาพบังคับกับการเชิญภาคเอกชนเพื่อให้ข้อมูลต่อคณะกรรมการ

4. ปัญหาความไม่ชัดเจน ความไม่มั่นใจ และการเกรงอกเกรงใจกัน ทำให้คณะกรรมการทำได้เพียงแค่ขอความร่วมมือ คณะกรรมการเป็นเสมือนเพียงแค่สื่อกระดาษถูกลิดทอนอำนาจลงไป เมื่อเทียบกับต่างประเทศ ต่างให้อำนาจสภาให้อำนาจทางกฎหมายเรียกหน่วยงานต่าง ๆ มาให้ข้อมูล และไต่สวนได้

ทั้งนี้ อำนาจเรียกของคณะกรรมการไร้ความแข็งแรง ไม่สามารถใช้อำนาจสอบสวนข้อเท็จจริงได้ กฎหมายฉบับนี้มีการกำหนดโทษทางวินัยสำหรับบุคคลธรรมดาและหน่วยงานเอกชน (มาตรา 13) และโทษทางวินัย สำหรับเจ้าหน้าที่รัฐ (มาตรา 12) เพื่อตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจจากฝ่ายบริหาร

สมาชิกฯ อภิปรายสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของ คณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. .... โดยให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และ ข้อเสนอแนะในประเด็น ดังนี้ กฎหมายฉบับนี้จะช่วยยกระดับประสิทธิภาพการทำงานของ คณะกรรมการ ในการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล หน่วยงานรัฐ และช่วยเร่งรัดการแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องประชาชน การทำงานของคณะกรรมการ จะมีประสิทธิภาพได้จะต้องได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ และคณะรัฐมนตรี ทั้งการส่งบุคคลมาชี้แจง หรือส่งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง มาให้คณะกรรมการ แต่ในความเป็นจริงความร่วมมือเหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นทุกครั้ง ทั้งนี้แนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียกหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อมาชี้แจงหรือให้ข้อมูลด้วยการกำหนดโทษทั้งโทษพินัย และวินัย รวมทั้งการใช้มาตรฐานทางจริยธรรม อาจเป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และอาจทำให้เกิดช่องว่างจากการบังคับใช้กฎหมาย โดยการนำกฎหมายไปใช้เป็นเครื่องมือในการกลั่นแกล้งเพื่อให้มาชี้แจง ดังนั้น การสร้างความร่วมมืออย่างยั่งยืน คือการใช้กลไกทางการเมืองมากกว่าการใช้กลไกทางกฎหมาย ต้องหาแนวทางและวิธีการให้หน่วยงานให้ความร่วมมือกับคณะกรรมการ ไม่ใช่ให้ความร่วมมือเพราะกลัวถูกลงโทษทางกฎหมาย แต่ควรให้ความร่วมมือด้วยความรับผิดชอบทางการเมือง ต้องไม่เมินเฉยต่อความรับผิดชอบที่มีต่อประชาชน โจทย์ที่คณะกรรมการ วิสามัญที่จะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ คือ นอกจากกลไกการลงโทษทางกฎหมายแล้ว จะมีกลไกหรือแนวทางอะไรเพื่อสนับสนุนให้หน่วยงานหรือคณะรัฐมนตรีให้ความร่วมมือในการทำงานของคณะกรรมการ ด้วยความรับผิดชอบ ด้วยการใช้กลไกสังคมและสื่อมวลชน เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนสนใจการทำงาน ของคณะกรรมการ อันจะมีส่วนเพิ่มความรับผิดชอบทางการเมืองให้กับทุกฝ่าย สำหรับบุคคลที่จะมาชี้แจงต่อคณะกรรมการ ต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการตอบข้อซักถามต่อคณะกรรมการ และมีอำนาจเต็มในการตัดสินใจ เพื่อให้อำนาจเรียกตามรัฐธรรมนูญของคณะกรรมการ มีผลบังคับใช้จริง ทำให้การทำงานของรัฐบาลสามารถตรวจสอบได้ และมีความยึดโยงกับรัฐสภาโดยผู้แทนจากประชาชน ตามหลักประชาธิปไตย สร้างความเชื่อมั่นศรัทธาของประชาชนต่อการทำงานของรัฐบาล เพื่อให้รัฐสภาทำหน้าที่ในการตรวจสอบถ่วงดุล ควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินได้อย่างมีประสิทธิภาพ ร่างกฎหมายนี้ มีกลไกในการป้องกันการใช้อำนาจที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต จากการใช้อำนาจเรียกของคณะกรรมการ โดยมีบทบังคับกับกรรมการที่ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ หรือโดยทุจริต นอกจากนี้กฎหมายฉบับนี้ จะเป็นกลไกและเครื่องมือสำคัญของคณะกรรมการ ทำให้คณะกรรมการมีอำนาจเต็มในการเชิญหน่วยงานและขอเอกสารจากหน่วยงานต่าง ๆ ได้ อย่างเต็มอำนาจในการตรวจสอบถ่วงดุล และกฎหมายฉบับนี้จะช่วยสนับสนุนการทำงานของ คณะกรรมการในการทำหน้าที่ในการกลั่นกรองกฎหมาย หน้าที่ในการให้ความช่วยเหลือและ แก้ไขบรรเทาความเดือดร้อนให้กับพี่น้องประชาชนได้บรรลุวัตถุประสงค์ ทั้งนี้ สมาชิกฯ ให้ข้อเสนอแนะ และตั้งข้อสังเกตเพิ่มเติมในประเด็นการปรับปรุงบทลงโทษให้สอดคล้องกับคำวินิจฉัย

ของศาลรัฐธรรมนูญ และควรพิจารณาปรับปรุงบทลงโทษทางอาญาในมาตรา 13 14 และ 15 ให้เหมาะสม โดยอาจใช้มาตรการทางจริยธรรม หรือการบังคับทางปกครองแทนโทษทางอาญา เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการ เพิ่มมาตรการคุ้มครองผู้ให้ข้อมูล ควรกำหนดมาตรการคุ้มครองเพิ่มเติมสำหรับผู้ที่มาให้ข้อมูลกับคณะกรรมการ เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลมีความมั่นใจว่าจะไม่ได้รับผลกระทบที่ไม่พึงประสงค์จากการให้ข้อมูล รวมถึงควรปรับปรุงกลไกและขั้นตอนการเรียกเอกสารและบุคคล ให้มีความชัดเจนและเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น เพื่อป้องกันการใช้อำนาจเกินขอบเขตและการละเมิดสิทธิของบุคคล ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการฉบับนี้ เป็นการปรับปรุงจากกฎหมายเดิม เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญและเพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจสอบและถ่วงดุลการบริหารราชการแผ่นดิน ด้วยการปรับปรุงบทลงโทษและกลไกการเรียกเอกสาร และบุคคลเพิ่มเติมเพื่อให้กฎหมายมีความสมบูรณ์และเหมาะสมยิ่งขึ้น ในการปกป้องและพิทักษ์ผลประโยชน์กับพี่น้องประชาชน โดยที่สภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ จะใช้กฎหมายฉบับนี้เท่าที่จำเป็นที่สุด ใช้กฎหมายฉบับนี้เป็นเครื่องมือในการป้องปราม เพื่อให้ฝ่ายนิติบัญญัติมีอำนาจในการทำงานเพื่อรับใช้ประชาชนให้มากขึ้นให้สมกับที่พี่น้องประชาชนให้ความไว้วางใจเลือกเราให้เข้ามาทำหน้าที่ในรัฐสภาแห่งนี้

เมื่อสมาชิกฯ อภิปรายเป็นที่เรียบร้อยแล้ว และผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติอภิปรายสรุปเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ประธานฯ ตรวจสอบองค์ประชุม เมื่อองค์ประชุมครบแล้วที่ประชุมมีมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. .... ทั้ง 3 ฉบับ ด้วยคะแนน 421 เสียง และมีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน 31 คน เพื่อพิจารณากำหนดระยะเวลาในการแปรญัตติ 15 วัน โดยจะใช้ร่างของนายสฤกษ์พงษ์ เกี้ยวช่อง และคณะ เป็นร่างหลักในการพิจารณา

5.3 ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. .... (นายอนุทิน ชาญวีรกูล กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

เนื่องจากมีร่างพระราชบัญญัติทำนองเดียวกันอีกหนึ่งฉบับ คือร่างตามระเบียบวาระที่ 5.5 ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (นางสาวภคมน หนูนอนันต์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ประธานฯ เห็นว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการทำนองเดียวกัน สามารถพิจารณาและลงมติร่วมกันได้ ตามข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ 55 (2) และข้อ 117 วรรคสาม

ที่ประชุมเห็นชอบ

นางสาวแนน บุณย์ธิดา สมชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย ได้รับมอบหมายจากนายอนุทิน ชาญวีรกูล ให้นำเสนอหลักการและเหตุผล ดังนี้ หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ดังต่อไปนี้ (1) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม คำว่า “กระทำซ้ำเรา” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 1 (18)) (2) ยกเลิกเหตุฉกรรจ์ของความผิดฐานอนาจาร (ยกเลิกมาตรา 238 วรรคสอง

วรรคสาม และวรรคสี่ และมาตรา 279 วรรคสี่ วรรคห้า วรรคหก และวรรคเจ็ด และแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 281) (3) กำหนดความผิดฐานคุกคามทางเพศ (เพิ่มมาตรา 284/1 และ 284/2) เหตุผล เนื่องจากในปัจจุบันมีการกระทำความผิดทางเพศในหลายรูปแบบ และเป็นการกระทำต่อบุคคลทุกวัยทุกเพศ รวมถึงผู้มีความหลากหลายทางเพศ อันเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อทั้งร่างกายและจิตใจของผู้ถูกระทำ ดังนั้น จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า "กระทำชำเรา" เพื่อให้ครอบคลุมถึงการกระทำความผิดในพฤติการณ์ต่าง ๆ ที่มีความหลากหลาย และเนื่องจากในปัจจุบันปัญหาการคุกคามทางเพศมีเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ซึ่งกฎหมายที่มีการกำหนดให้การกระทำในลักษณะดังกล่าวมีความผิดนั้น มีเพียงความผิดฐานก่อความเดือดร้อนรำคาญซึ่งเป็นความผิดฐานลหุโทษ และยังไม่ตรงกับลักษณะของการกระทำที่เป็นการคุกคามทางเพศโดยตรง สมควรกำหนดให้การคุกคามทางเพศเป็นความผิดทางอาญา เพื่อเป็นการลงโทษผู้กระทำความผิดและปรามมิให้เกิดการกระทำความผิดขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ มีดังนี้

1. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาโดยแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม คำว่า "กระทำชำเรา" (ร่างมาตรา 3)

2. ยกเลิกความในมาตรา 281 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 27) พ.ศ. 2562 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน "ความผิดตามมาตราดังต่อไปนี้ เป็นความผิดอันยอมความได้

(1) มาตรา 276 วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นการกระทำความระหวางคู่สมรส ถ้ามิได้เกิดต่อหน้าธารกำนัล หรือไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกระทำรับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย

(2) มาตรา 278 ถ้ามิได้เกิดต่อธารกำนัล ไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกระทำรับอันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตาย หรือมิได้เป็นการกระทำแก่บุคคลดังระบุไว้ในมาตรา 285 และมาตรา 285/2 (ร่างมาตรา 6)

3. เพิ่มมาตรา 284/1 และมาตรา 284/2 กำหนดให้การคุกคามทางเพศต่อเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี และต่อผู้อื่นโดยอาศัยเหตุที่ผู้กระทำมีอำนาจเหนือผู้ถูกระทำอันเนื่องมาจากความสัมพันธ์ในฐานะที่เป็นผู้บังคับบัญชา นายจ้าง หรือผู้มีอำนาจเหนือประการอื่น (ร่างมาตรา 7)

นางสาวภคมน หนูนอนันต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล นำเสนอหลักการและเหตุผล ดังนี้ หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ดังนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามเพื่อกำหนดบทนิยามคำว่า "คุกคามทางเพศ" (เพิ่มมาตรา 1 (19))

(2) แก้ไขเพิ่มเติมวิธีการเพื่อความปลอดภัยเพื่อกำหนดให้คำสั่งงดเว้นการกระทำการเป็นวิธีการเพื่อความปลอดภัยอีกวิธีการหนึ่ง (เพิ่มมาตรา 39 (6))

(3) เพิ่มกรณีที่ศาลมีอำนาจกำหนดคำสั่งงดเว้นการกระทำการ (เพิ่มมาตรา 41/1)

(4) แก้ไขเพิ่มเติมความผิดเกี่ยวกับเพศเพื่อเพิ่มความผิดฐานการคุกคามทางเพศ (เพิ่มมาตรา 279/1 และมาตรา 279/2)

(5) แก้ไขเพิ่มเติมความผิดลหุโทษเพื่อเพิ่มอัตราโทษกรณีความผิดที่กระทำต่อผู้อื่น อันเป็นการรังแก ข่มเหง คุกคามหรือกระทำให้ได้รับความอับอายหรือเดือดร้อนรำคาญ หรือการกระทำนั้น ได้กระทำในที่สาธารณะสถานหรือต่อหน้าธารกำนัล (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 397) **เหตุผล** เนื่องจากสถานการณ์ความรุนแรงและภัยคุกคามทางเพศที่เกิดในสังคมได้ง่ายและเกิดขึ้นมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งนำไปสู่การกระทำความผิดทางเพศในลักษณะอื่น ๆ ด้วยกฎหมายที่บังคับใช้อยู่เป็นเพียงความผิดลหุโทษและมีโทษสูงสุดเพียงการระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับเท่านั้น และบทบัญญัตินี้เป็นการกำหนดไว้อย่างกว้าง ขาดความชัดเจน และไม่สามารถนำมาใช้ในทางปฏิบัติอย่างแท้จริง ทำให้ไม่สามารถคุ้มครองประชาชนซึ่งเป็นผู้เสียหายจากการถูกคุกคามทางเพศได้ อีกทั้งเมื่อผู้เสียหายเหล่านี้จะฟ้องร้องดำเนินคดีเพื่อเรียกค่าเสียหายด้วยตนเองยาก และบทบัญญัติ ลักษณะพฤติกรรมการคุกคามทางเพศที่เกิดขึ้นจากการกระทำโดยการสัมผัสทางกายเพียงอย่างเดียว แต่ไม่รวมถึงการคุกคามทางเพศด้วยวิธีการอื่น จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งปัญหาการคุกคามทางเพศ (Sexual Harassment) ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งของการสร้างความรุนแรงทางเพศ และเป็นจุดเริ่มต้นของการกระทำผิดทางเพศ อันนำไปสู่ปัญหาข่มขืนกระทำชำเราหรือปัญหาอนาจารและความผิดเกี่ยวกับเพศอื่น ๆ ที่ร้ายแรงตามมา ภายใต้สิทธิความเป็นธรรมทางเพศ การคุกคามทางเพศถือเป็นปัญหาอีกรูปแบบหนึ่งของการเลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งเพศ และเป็นปัญหาทางด้านสิทธิมนุษยชนที่สามารถเกิดขึ้นได้กับบุคคลทุกเพศ ทุกวัย ในทุก ๆ ที่ ทุกเวลาในสังคม และเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อทั้งทางร่างกายและจิตใจของผู้ถูกกระทำเป็นอย่างมาก จึงต้องตรากฎหมายขึ้นให้ได้มาตรฐานและสอดคล้องกับแนวทางป้องกันปัญหาทางเพศในสังคม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ มีดังต่อไปนี้

1. กำหนดบทนิยามคำว่า "คุกคามทางเพศ" หมายความว่า การกระทำอันไม่พึงปรารถนาทางเพศ การร้องขอที่ไม่พึงปรารถนาเพื่อความต้องการทางเพศต่อผู้ถูกคุกคาม หรือการกระทำอื่นที่ไม่พึงปรารถนา อันเกี่ยวกับเรื่องทางเพศที่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกคุกคามซึ่งในสถานการณ์นั้น ๆ บุคคลทั่วไปอาจคาดหมายได้ว่า เป็นการคุกคามผู้ถูกกระทำ ทำให้ผู้ถูกกระทำ อับอาย เสื่อมเสียเกียรติ หรือ ทำให้ผู้ถูกกระทำกลัว (ร่างมาตรา 3 (เพิ่มมาตรา 1 (19))

2. กำหนดให้คำสั่งงดเว้นการกระทำการเป็นวิธีเพื่อความปลอดภัย เพื่อกำหนดให้ คำสั่งงดเว้นการกระทำการ เป็นวิธีการเพื่อความปลอดภัยอีกวิธีการหนึ่ง โดยกำหนดให้ศาลมีอำนาจกำหนดสั่งงดเว้นการกระทำการในกรณีที่พิจารณาแล้ว เห็นว่ามีความจำเป็นในการที่จะ

คุ้มครอง ผู้อื่นคุกคาม รบกวน ช่มชู้ สร้างความเดือดร้อนรำคาญโดยการกระทำของผู้ถูกฟ้อง ศาลอาจสั่ง ห้ามผู้นั้นไม่ให้กระทำการใด ๆ ตามที่ระบุไว้ในคำสั่ง ภายในระยะเวลาที่กำหนด (ร่างมาตรา 4 และ ร่างมาตรา 5 (เพิ่มมาตรา 39 (6) และเพิ่มมาตรา 41/1))

3. แก้ไขเพิ่มเติมความผิดเกี่ยวกับเพศเพื่อเพิ่มความผิดฐานการคุกคามทางเพศ และบทกำหนดโทษในกรณีที่เป็นกรกระทำต่อผู้อื่น อันเป็นการคุกคามทางเพศ โดยเป็นการแสดงออกทางวาจา ทางกริยาท่าทาง และการสัมผัสทางร่างกาย ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือทำให้รู้สึกไม่พึงปรารถนา และไม่ต้องการด้อยค่าเสื่อมเสียเกียรติหรือ ถูกรังเกียจ รวมถึงกำหนดการกระทำที่เป็นเหตุฉกรรจ์ซึ่งจะต้องรับโทษที่หนักขึ้น (ร่างมาตรา 6 (เพิ่มมาตรา 279/1)) และ กำหนดให้กรณีที่เป็นกรกระทำความผิด โดยเจตนากระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการคุกคามทางเพศ การรังแก ช่มเหง ช่มชู้ คุกคาม หรือรบกวนทางเพศ ผ่านช่องทางการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้นหวาดกลัว รู้สึกถูกคุกคาม รู้สึกถูกช่มชู้ เกิดความกังวลใจ เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง ได้รับความอับอาย หรือความเดือดร้อนรำคาญ รวมถึงการกระทำที่เป็นเหตุฉกรรจ์ ซึ่งจะต้องรับโทษที่หนักขึ้น (ร่างมาตรา 7 (เพิ่มมาตรา 279/2))

4. แก้ไขเพิ่มเติมความผิดลหุโทษโดยเพิ่มอัตราโทษกรณีความผิดที่กระทำต่อผู้อื่น อันเป็นการรังแก ช่มเหง คุกคามหรือกระทำให้ได้รับความอับอายหรือเดือดร้อนรำคาญ หรือการกระทำนั้นได้กรกระทำในที่สาธารณะสถานหรือต่อหน้าธารกำนัล (ร่างมาตรา 8 (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 397))

สมาชิกฯ อภิปรายสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... โดยให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อเสนอนะในประเด็น ดังนี้ กฎหมายฉบับนี้เป็นการปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัยและสอดคล้องกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะเรื่องความหลากหลายทางเพศ และการกระทำความผิดทางเพศที่เกิดขึ้นในรูปแบบใหม่ เป็นสิ่งที่จำเป็นเพื่อให้กฎหมายมีความครอบคลุมและมีประสิทธิภาพในการป้องปรามและลงโทษผู้กระทำความผิด การเพิ่มโทษทางอาญา ด้วยการกำหนดให้การคุกคามทางเพศเป็นความผิดทางอาญาร่วมมีบทลงโทษที่ชัดเจน จะช่วยป้องปรามผู้ที่อาจกระทำความผิด และลดโอกาสในการเกิดเหตุการณ์ดังกล่าว รวมถึงการยกเลิกเหตุฉกรรจ์ของความผิดฐานอนาจาร และการยกเลิกข้อยกเว้นบางประการของการกระทำอนาจารช่วยให้การลงโทษมีความสอดคล้องกับความเสียหายที่เกิดขึ้น และเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องปรามการกระทำผิด กฎหมายฉบับนี้จะช่วยส่งเสริมความยุติธรรมและสิทธิมนุษยชนสำหรับเหยื่อ ช่วยให้ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการกระทำความผิดทางเพศได้รับความยุติธรรมมากขึ้น ลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนสร้างความมั่นใจและความเชื่อมั่นในสังคม การกำหนดกฎหมายที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพช่วยสร้างสังคมที่ปลอดภัยยิ่งขึ้น ลดความกังวลและความหวาดกลัวในสังคม ส่งเสริมความตระหนักรู้ ช่วยให้สังคมมีความตระหนักรู้ถึงปัญหาการกระทำความผิดทางเพศและการคุกคามทางเพศมากยิ่งขึ้น เพื่อให้กฎหมายฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ควรมีการติดตามและประเมินผลการบังคับใช้กฎหมาย

ใหม่อย่างต่อเนื่อง เพื่อประเมินผลกระทบและปรับปรุงกฎหมายให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งควรมีการวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาการคุกคามทางเพศในสังคม เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงกฎหมายและนโยบายต่าง ๆ ทั้งนี้สมาชิกฯ ได้ให้ข้อเสนอแนะในประเด็นของความชัดเจนในบทนิยามของคำว่า "กระทำชำเรา" และ "คุกคามทางเพศ" เพื่อป้องกันการตีความที่กว้างเกินไปหรือคลุมเครือ ซึ่งอาจทำให้เกิดความไม่ชัดเจนในการบังคับใช้กฎหมาย ควรกำหนดขอบเขตของการคุกคามทางเพศให้ชัดเจนว่าการกระทำใดบ้างที่ถือเป็นการคุกคามทางเพศ เพื่อให้เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายและประชาชนเข้าใจตรงกันในประเด็นของการบังคับใช้กฎหมายนั้น สมาชิกฯ เสนอแนะว่า ควรมีการอบรมเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการบังคับใช้กฎหมายใหม่ เพื่อให้เข้าใจและสามารถดำเนินการตามกฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ควรมีการประชาสัมพันธ์และให้ความรู้แก่ประชาชนเพื่อสร้างความตระหนักรู้และเข้าใจถึงสิทธิและหน้าที่ รวมถึงการป้องกันตนเองจากการคุกคามทางเพศ ไม่ตกเป็นเหยื่อของการคุกคามทางเพศทุกรูปแบบ ส่งเสริมการปฏิบัติต่อทุกคนอย่างเท่าเทียมและเคารพศักดิ์ความเป็นมนุษย์และไม่ละเมิดสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานของคนอื่น และกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศ เพื่อให้เกิดความเสมอภาคและยุติธรรม มีกฎหมายที่มีความก้าวหน้าทัดเทียมกับนานาอารยประเทศ และเพื่อเป็นหลักประกันให้คนในสังคมมีความปลอดภัยในการชีวิต มีช่องทางสำหรับรับแจ้งเหตุร้องเรียนเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศให้มากขึ้น และเป็นช่องทางที่สามารถใช้งานได้จริง มีนักจิตวิทยาเพื่อให้คำปรึกษาแก่ผู้ที่ถูกคุกคามทางเพศ ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนเพิ่มเรื่องการป้องกันการรับมือ ในภาวะอันตรายทุกรูปแบบโดยเฉพาะในรูปแบบออนไลน์ มีระบบป้องกัน การคุกคามทางเพศออนไลน์ เพื่อยับยั้ง ป้องกัน ไม่ให้เกิดการคุกคามทางเพศ เคารพในร่างกายของแต่ละคน การแก้ไขกฎหมายฉบับนี้เพื่อไม่ให้มีการยอมรับการคุกคามทางเพศและความรุนแรงทุกรูปแบบ สิ่งที่สำคัญที่สุด คือ กฎหมายฉบับนี้จะเป็นเครื่องมือในการปกป้องคุ้มครองเหยื่อที่ถูกคุกคามทางเพศให้เกิดความปลอดภัย เพื่อให้ การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทุกกระบวนการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติควรต้องมีการประกาศรับรองการปฏิบัติตามเป้าหมาย SDGs เป้าหมายที่ 5 เพื่อให้ประเทศไทยบรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศ และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่สตรีและเด็กหญิง จัดตั้งหน่วยงานสำหรับคดีความรุนแรง คดีความผิดแห่งเพศ ต่อเด็ก ผู้หญิง และเพศอื่น ๆ เป็นกลไกเชิงสถาบัน โดยจัดตั้งหน่วยงานตำรวจและพนักงานสอบสวนหญิง ต้องมีพนักงานสอบสวนหญิงประจำทุกสถานี หากการผลิตบุคลากรไม่เพียงพอ ควรพิจารณาเปิดรับสมัครนายร้อยตำรวจหญิง สัดส่วนของโทษและการทำผิดควรเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และควรสร้างมาตรการชั่วคราวในชั้นของพนักงานสอบสวนเพื่อคุ้มครองเหยื่อได้ทันเวลา เพื่อความปลอดภัยของเหยื่อ และมาตรการในการเยียวยาเหยื่อ โดยเฉพาะมาตรการทางแพ่งควรเป็นไปอย่างรวดเร็วเพื่อเยียวยาเหยื่อ

เมื่อสมาชิกฯ อภิปรายเป็นที่เรียบร้อยแล้ว และผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติอภิปรายสรุปเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ประธานฯ ตรวจสอบองค์ประชุม เมื่อองค์ประชุมครบแล้วที่ประชุมมีมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. .... ทั้ง 2 ฉบับ ด้วยคะแนน 397 เสียง และมีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน 31 คน เพื่อพิจารณากำหนดระยะเวลาในการแปรญัตติ 15 วัน โดยใช้ร่างของ นายอนุทิน ชาญวีรกูล กับคณะ เป็นร่างหลักในการพิจารณา

5.4 ร่างพระราชบัญญัติยุทธศาสตร์ลำไย พ.ศ. .... (นายรังสรรค์ มณีรัตน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

เนื่องจากมีร่างพระราชบัญญัติทำนองเดียวกันอีกสองฉบับคือ ร่างตามระเบียบวาระที่ 5.7 ร่างพระราชบัญญัติลำไย พ.ศ. .... (นายนเรศ อารังค์ทิพยคุณ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติลำไย พ.ศ. .... (นายวิวิสิทธิ์ ปันสวนปลุก กับคณะเป็นผู้เสนอ) ซึ่งยังไม่บรรจุในระเบียบวาระ ซึ่งทั้ง 3 ร่าง สามารถพิจารณาและลงมติในคราวเดียวกันได้ เนื่องจากร่างของ นายวิวิสิทธิ์ ปันสวนปลุก ยังบรรจุในระเบียบวาระ จึงขอปรึกษาหารือที่ประชุมเพื่อนำ ร่างพระราชบัญญัติทั้ง 3 ฉบับ มาพิจารณาในคราวเดียวกัน ตามข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ 55 (2) ข้อ 28 และข้อ 117 วรรคสาม

ที่ประชุมเห็นชอบ

นายรังสรรค์ มณีรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย นำเสนอหลักการและเหตุผล ดังนี้ หลักการ โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยยุทธศาสตร์ลำไย เหตุผล โดยที่ประเทศไทย มีสภาพพื้นที่และภูมิอากาศเหมาะสมกับการปลูกลำไยสามารถผลิตลำไย นอกฤดูได้ และสามารถกำหนดระยะเวลาเก็บเกี่ยวในช่วงที่ตลาดต้องการ มีเทคโนโลยีการผลิตและการจัดการหลังเก็บเกี่ยวที่มีคุณภาพ ลำไยและผลิตผลจากผลลำไยจึงมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ แต่ด้วยการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของเศรษฐกิจโลก รูปแบบการค้าและการลงทุนที่เปลี่ยนแปลง สภาพะโลกร้อนส่งผลให้สภาพภูมิอากาศเกิดการเปลี่ยนแปลงและธรรมชาติเกิดความแปรปรวน ส่งผลกระทบต่อการปลูกและผลผลิตทางการเกษตรเกิดความเสียหาย รวมทั้งส่งผลต่อการติดดอกออกผล ทำให้ผลผลิตออกล่าช้าและไม่ได้คุณภาพประกอบกับเกษตรกรผู้ปลูกลำไยส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย ขาดการบริหารจัดการผลผลิตทางการเกษตรที่มีประสิทธิภาพอย่างเหมาะสม ทำให้ผลผลิตไม่ไม่ได้คุณภาพส่งผลต่อการกำหนดราคาลำไย เพื่อผลประโยชน์ด้านการผลิต การลดต้นทุน และการเชื่อมโยงตลาดในระดับประเทศและต่างประเทศ การปฏิรูประบบเกี่ยวกับลำไย การวิจัยและพัฒนา การรักษาเสถียรภาพระดับราคาลำไย การดำเนินธุรกิจ และการจัดสรรประโยชน์อย่างเป็นธรรมและยั่งยืน ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนลำไยและผู้ประกอบกิจการลำไย จำเป็นต้องจัดให้มีการทำยุทธศาสตร์ลำไยเป็นเป้าหมายการพัฒนาการผลิตลำไย เป็นพืชเศรษฐกิจที่สร้างรายได้ให้กับประเทศไทยอย่างยั่งยืน โดยในการจัดทำกำหนดเป้าหมาย ระยะเวลาที่จะบรรลุเป้าหมาย และสาระที่พึงมีในยุทธศาสตร์เกี่ยวกับส่งเสริมและพัฒนากิจการเกี่ยวกับลำไยของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

นายนเรศ อารังค์ทิพยคุณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ นำเสนอหลักการและเหตุผล ดังนี้ หลักการ โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยลำไย เหตุผล

ด้วยประเทศไทยมีสภาพพื้นที่และภูมิอากาศเหมาะสมกับการปลูกลำไย สามารถผลิตลำไยนอกฤดูได้และสามารถกำหนดระยะเวลาเก็บเกี่ยวในช่วงที่ตลาดต้องการ มีเทคโนโลยีการผลิตและการจัดการหลังเก็บเกี่ยวที่มีคุณภาพ ลำไยและผลผลิตจากผลลำไยจึงมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ แต่ด้วยการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของเศรษฐกิจโลก รูปแบบการค้าและการลงทุนที่เปลี่ยนไป สภาวะโลกร้อนส่งผลให้สภาพภูมิอากาศเกิดการเปลี่ยนแปลงและธรรมชาติเกิดความแปรปรวน ส่งผลกระทบต่อการปลูกและผลผลิตทางการเกษตรเกิดความเสียหาย รวมทั้งส่งผลต่อการติดดอก ออกผล ทำให้ผลผลิตออกล่าช้าและไม่ได้คุณภาพ และเกษตรกรผู้ปลูกลำไยส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย รัฐบาลจะต้องมีนโยบายและยุทธศาสตร์การบริหารจัดการผลผลิตทางการเกษตรที่มีประสิทธิภาพอย่างเหมาะสม จึงจะทำให้ผลผลิตได้คุณภาพส่งผลต่อการกำหนดราคาลำไยที่มีราคาสูง และเป็นธรรมเพื่อผลประโยชน์ด้านการผลิต การลดต้นทุน และการเชื่อมโยงตลาดในระดับประเทศและต่างประเทศการปฏิรูประบบเกี่ยวกับลำไย การวิจัยและพัฒนา การรักษาเสถียรภาพระดับราคาลำไย การดำเนินธุรกิจ และการจัดสรรประโยชน์อย่างเป็นธรรมและยั่งยืน ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนลำไยและผู้ประกอบกิจการลำไย จำเป็นต้องจัดให้มีการทำนโยบายและยุทธศาสตร์ลำไยเป็นเป้าหมายการพัฒนาการผลิตลำไยเป็นพืชเศรษฐกิจที่สร้างรายได้ให้กับประเทศไทย อย่างยั่งยืน โดยในการจัดทำกำหนดเป้าหมาย ระยะเวลาที่จะบรรลุเป้าหมาย และสาระที่พึงมี ในยุทธศาสตร์เกี่ยวกับส่งเสริมและพัฒนากิจการเกี่ยวกับลำไยของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ มีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

1. ให้มียุทธศาสตร์พืชเศรษฐกิจเป็นเป้าหมายในการพัฒนาการผลิตลำไยที่สร้างรายได้ให้กับประเทศไทยอย่างยั่งยืน และเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันและร่วมกันไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ลำไย การประกาศใช้ยุทธศาสตร์ลำไยให้ทำเป็นประกาศ และเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ และหน่วยงานของรัฐทุกหน่วยมีหน้าที่ดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ลำไย และให้เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีที่จะกำกับดูแลและสนับสนุนให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้เป็นไปตามเป้าหมายในยุทธศาสตร์ลำไย (มาตรา 5)

2. ยุทธศาสตร์ลำไยอย่างน้อยประกอบด้วยรายละเอียดดังต่อไปนี้ (มาตรา 6)

1) วิสัยทัศน์การตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้ให้เกษตรกร

2) เป้าหมายการพัฒนาลำไยในระยะยาว กำหนดระยะเวลาที่ต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย และตัวชี้วัดการบรรลุเป้าหมาย

3) ยุทธศาสตร์ด้านต่างๆ

3. การจัดทำยุทธศาสตร์ลำไยต้องคำนึงถึงแผนการตลาดนำ การใช้นวัตกรรมเสริมและการเพิ่มรายได้ โดยให้ดำเนินการตามกระบวนการดังต่อไปนี้ (มาตรา 7)

- 1) มีการใช้ข้อมูลความรู้ที่เกิดจากการศึกษาวิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ อย่างรอบคอบ
- 2) วิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้าน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัด รวมทั้งความเสี่ยง เพื่อเตรียมความพร้อมของเกษตรกร
- 3) การให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย การจัดทำ ยุทธศาสตร์ลำไยรวมทั้งการสร้างการรับรู้ ความเข้าใจ และความเป็นเจ้าของยุทธศาสตร์ลำไยร่วมกัน การกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาลำไยในระยะยาวต้องมีความชัดเจน เพื่อให้เห็นภาพในอนาคต โดยเป็นกรอบอย่างกว้างที่ยืดหยุ่นตามการเปลี่ยนแปลงของโลก และต้องกำหนดระยะเวลาการดำเนินการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในแต่ละช่วงเวลา รวมทั้งมีการระบุตัวชี้วัดการบรรลุเป้าหมายไว้ให้ชัดเจน
4. เมื่อคณะกรรมการบริหารดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ลำไยเสร็จแล้ว ให้เสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติม ในเรื่องใดให้ส่งคืนคณะกรรมการดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมตามที่เห็นสมควรได้ (มาตรา 8)
5. เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบประกาศใช้ยุทธศาสตร์ลำไยแล้ว ให้คณะกรรมการจัดทำแผนแม่บทเพื่อบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ลำไยเสนอต่อ คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ (มาตรา 9 วรรคหนึ่ง)
6. ยุทธศาสตร์ลำไยและแผนแม่บทที่คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้มีผลผูกพันหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องที่จะต้องปฏิบัติ ให้เป็นไปตามนั้น (มาตรา 9 วรรคสอง)
7. ในกรณีที่คณะกรรมการบริหารจัดทำยุทธศาสตร์ลำไยเห็นว่ามีความจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมยุทธศาสตร์ลำไยและแผนแม่บทให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงหรือ ความจำเป็น ให้คณะกรรมการขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน และเมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นชอบ แล้วจึงดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมต่อไป (มาตรา 9 วรรคสาม)
8. ให้คณะกรรมการจัดให้มีการทบทวนยุทธศาสตร์ลำไยและแผนแม่บททุกปี (มาตรา 10)
9. คณะกรรมการคณะ หนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการบริหารลำไย” ประกอบด้วย (มาตรา 11) ประกอบด้วย
  - 1) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรี ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธาน
  - 2) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงพาณิชย์เป็นรองประธาน

3) ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

4) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน ซึ่งคัดเลือกจากบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญในด้านการปลุกลำไย เป็นกรรมการ

5) ผู้แทนเกษตรกรผู้ปลุกลำไยจำนวน 3 คน เป็นกรรมการ

6) ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ และข้าราชการ ในสำนักงานซึ่งเลขาธิการแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยเลขานุการจำนวนไม่เกิน 2 คน

การคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (4) ให้กรรมการตาม (1) และ (2) เสนอรายชื่อบุคคลจำนวน 5 คน และกรรมการตาม (3) เสนอรายชื่อบุคคลจำนวน 4 คน และให้ บุคคลทั้ง 9 คนดังกล่าวประชุมคัดเลือกกันเองให้เหลือ 3 คน

การคัดเลือกกรรมการผู้แทนเกษตรกรผู้ปลุกลำไยตาม (5) ให้กรรมการ ตาม (3) และ (2) เสนอชื่อบุคคลจำนวน 5 คน และกรรมการตาม (3) เสนอรายชื่อบุคคลจำนวน 4 คน และให้บุคคลทั้ง 9 คนดังกล่าวประชุมคัดเลือกกันเองให้เหลือ 3 คน

10. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา 11 (4) และผู้แทนเกษตรกรตามมาตรา 11 (5) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ (มาตรา 12)

(1) มีสัญชาติไทย

(2) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์

(3) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ พนักงานหรือ ลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เว้นแต่ เป็นผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

(4) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

(5) ไม่เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

(6) ไม่เป็นเจ้าหน้าที่หรือผู้มีตำแหน่งใด ๆ ในพรรคการเมือง

11. คณะกรรมการบริหารลำไยมีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้ (มาตรา 13)

1) จัดทำยุทธศาสตร์ลำไยและแผนแม่บท

2) เสนอแนะและให้คำปรึกษาต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ ลำไยและเสนอความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการลำไย

3) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการกำกับดูแลให้หน่วยงาน ผู้ที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ลำไยและแผนแม่บท

4) กำหนดแนวทาง ขั้นตอน วิธีปฏิบัติ กรอบระยะเวลาการดำเนินการ เป็นการพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเพาะปลุกลำไยและการพัฒนาผลผลิตลำไยให้ได้ประสิทธิภาพ และคุณภาพสูง

5) กำกับดูแล ติดตามผลการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย ตามยุทธศาสตร์ลำไย

6) เสนอแนะให้มีการตราหรือแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ หรือ หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

7) ออกประกาศเพื่อกำหนดแนวทางหรือหลักเกณฑ์ ตลอดจนวินิจฉัย ปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

8) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจ ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ลำไยหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

12. ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตาม ที่คณะกรรมการมอบหมาย (มาตรา 14)

13. การประชุมคณะกรรมการให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา 15)

14. การปฏิบัติหน้าที่และการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการและ คณะอนุกรรมการให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา 36)

15. สำนักงานมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้ (มาตรา 17)

1) ศึกษา รวบรวม ติดตาม ตรวจสอบ และวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน ตามยุทธศาสตร์ลำไยและแผนแม่บท

2) ศึกษา รวบรวม วิเคราะห์ และเสนอแนะการกำหนดมาตรการเพิ่ม ประสิทธิภาพการเพาะปลูกลำไยและการพัฒนาผลผลิตลำไยให้ได้ประสิทธิภาพและคุณภาพสูงขึ้น

3) ประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ลำไยและแผนแม่บท

4) ให้คำปรึกษา เสนอแนะ และให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการเกี่ยวกับการ การบริหารและพัฒนาตามยุทธศาสตร์ลำไยและแผนแม่บท

5) เผยแพร่ยุทธศาสตร์ลำไยและแผนแม่บท รวมทั้งดำเนินการอื่นใด เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและสร้างแนวร่วมในการบริหารและการพัฒนาลำไยตามยุทธศาสตร์ลำไย และแผนแม่บท

6) ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐ เกษตรกร และผู้ประกอบการ เกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

7) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ และปฏิบัติอื่นใด ตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของสำนักงาน หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

16. ในกรณีที่ความปรากฏต่อคณะกรรมการว่าการดำเนินการใดของหน่วยงาน ของรัฐ ไม่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ลำไยหรือแผนแม่บท ให้คณะกรรมการแจ้งให้หน่วยงานของรัฐนั้น ทราบถึงความไม่สอดคล้องและขอเสนอแนะในการปรับปรุง และเมื่อหน่วยงานของรัฐดำเนินการแก้ไข ปรับปรุงประการใดแล้วให้แจ้งให้คณะกรรมการทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

17. ให้สำนักงานเผยแพร่รายงานสรุปผลการดำเนินการประจำปีให้ประชาชนทราบทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงาน เพื่อประโยชน์ในการมีส่วนร่วมของประชาชน ให้สำนักงานจัดให้มีวิธีการที่เกษตรกรซึ่งพบหรือเห็นว่าหน่วยงานของรัฐใดไม่ดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ลำไยหรือแผนแม่บทสามารถแจ้งเหตุดังกล่าวให้สำนักงานทราบได้โดยสะดวกและรวดเร็ว (มาตรา 19)

นายวิฑูรย์ ปันสวนปลูก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

นำเสนอหลักการและเหตุผล ดังนี้ **หลักการ** เห็นสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยเรื่องลำไย **เหตุผล** ลำไยเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ ผลผลิตลำไยโดยเฉพาะการจำหน่ายไปต่างประเทศจำนวนมาก ทั้งลำไยสด ลำไยแปรรูปและผลิตภัณฑ์แปรรูปอื่น ๆ เพื่อให้กลไกชาวสวนลำไยและผู้ประกอบการเกี่ยวกับลำไยมีการพัฒนาบริหารจัดการลำไย จัดทำแผนยุทธศาสตร์เพื่อวางแผนการปลูก การเก็บเกี่ยว การจำหน่าย การส่งออกและการวิจัยทั้งระบบ รวมทั้งการสร้างเกณฑ์มาตรฐานเกี่ยวกับความปลอดภัยสำหรับผู้บริโภค เพื่อให้เป็นที่ยอมรับต่อเวทีการค้าโลกและสร้างความมั่นคงกับอาชีพการปลูกลำไยจึงสมควรตราพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ลำไยเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดภาคเหนือ ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการส่งออกลำไยสูงถึงร้อยละ 80 โดยมีคู่ค้าที่สำคัญคือ สาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม สาธารณรัฐอินโดนีเซีย และประเทศมาเลเซีย ที่ผ่านมาราคาลำไยอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ทำให้เกษตรกรสนใจดูแลต้นลำไยเพื่อให้ผลผลิตของลำไยมีคุณภาพที่ดีขึ้น ทั้งนี้ การดูแลต้นลำไยให้มีคุณภาพ ชาวสวนลำไยต้องมีต้นทุน ในการดูแล ค่าปุ๋ย ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่ายา กำจัดศัตรูพืช ปัจจุบันชาวสวนลำไยมีทางเลือกในการขายมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการร่อนลำไยด้วยตนเอง การขายเหมาโดยผู้ค้าคนไทยหรือผู้ค้าคนกลางที่เป็นคนจีน หรือที่เรียกว่า “ล้ง” ซึ่งล้งทำให้เกษตรกรได้รับเงินมัดจำล่วงหน้าร้อยละ 30 เพื่อนำเงินมัดจำจำนวนนี้มาดูแลสวนลำไยที่ตัวเองปลูกให้ได้ลำไยที่มีคุณภาพ ในช่วงฤดูที่ลำไยมีราคาตกต่ำ ล้งจะเข้ามาที่สวนลำไยและเก็บเฉพาะลำไยที่มีคุณภาพ ส่วนที่เหลือจะปล่อยให้เกษตรกรหน้ามือของชาวสวนให้นำไปขายเอง ทำให้ไม่ได้ราคาตามที่ตกลงไว้ เกษตรกรได้ทำพันธสัญญาที่ไม่สามารถต่อรองกับล้งได้ เพราะราคาและการกำหนดการเก็บเกี่ยวอยู่ที่ล้ง ทำให้เกษตรกรต้องก้มหน้ารับกรรมมาโดยตลอดระยะเวลามากกว่า 20 ปี ล้งลำไยมีการผูกขาดและยึดตลาดตั้งแต่ ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ และเข้ามาแทรกแซงธุรกิจผลไม้อื่น ๆ ซ้ำร้ายไปกว่านั้นชาวสวนลำไย ไม่มีอำนาจต่อรองเพราะไม่มีเงินทุน และไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ ดังนั้นการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อต้องการให้คณะกรรมการลำไย เป็นกลไกสำคัญที่เป็นตัวแทนของชาวสวนลำไย และมีสัดส่วนของชาวสวนลำไยตัวจริงเข้ามาเป็นตัวแทนของเกษตรกรอย่างแท้จริง เพื่อให้พี่น้องชาวสวนลำไยเข้ามามีส่วนร่วมกำหนดแผนยุทธศาสตร์แนวทางการส่งเสริมแผนพัฒนาการผลิตลำไยการพัฒนาคุณภาพการแปรรูป การป้องกัน การปราบศัตรูลำไย การกำหนดมาตรฐานความปลอดภัยและการบริหารจัดการลำไยให้มีประสิทธิภาพ เพราะชาวสวนลำไยจะสามารถสะท้อนปัญหาที่เกิดขึ้นจริง นอกจากนั้นคณะกรรมการชุดนี้ ยังมีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบคุณภาพการรับซื้อ การนำเข้า การส่งออก รวมทั้งเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับลำไย และผลิตภัณฑ์ของลำไยให้ครอบคลุม

ให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังเสนอให้มีการกำหนดการประชุมอย่างน้อยปีละ 4 ครั้ง เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาอย่างเช่นที่ผ่านมา และสามารถติดตามวาระการประชุมได้อย่างต่อเนื่อง การมีวาระการประชุมที่ต่อเนื่องจะเป็นกุญแจสำคัญที่จะทำให้กลไกการบริหารจัดการลำไยมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การประชุมคณะกรรมการลำไย จะมีการกำหนดหัวข้อในการประชุมในแต่ละครั้งที่ชัดเจน เพราะการกำหนดยุทธศาสตร์ลำไย การวางแผนการพัฒนาการผลิต การศึกษาการควบคุมต้นทุน การผลิต ทั้งระบบจากการกำหนดหัวข้อในการประชุมจะเป็นการควบคุมและตรวจสอบคุณภาพของลำไยตั้งแต่ ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ทำให้เกษตรกรชาวสวนลำไยสามารถผลิตลำไยได้ตามมาตรฐานการส่งออก รวมถึงสามารถพัฒนาต่อยอดผลผลิตและการแปรรูปลำไยให้มีมูลค่าที่สูงขึ้นได้ ที่สำคัญร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เน้นถึงการเปิดเผยข้อมูล การทำรายงานการประชุม การรายงานผลการดำเนินการประจำปีต่อสาธารณะให้รับทราบ ทำให้เกษตรกรผู้ปลูกลำไยและประชาชนรับทราบ ข้อมูลกระบวนการการทำงานของคณะกรรมการลำไยที่เน้นความโปร่งใส ซึ่งการบริหารจัดการลำไยจะเป็นประโยชน์ให้กับเกษตรกร ในการตัดสินใจปลูกลำไยครั้งต่อไป และถ้ามีการบริหารจัดการอย่างรวดเร็ว มีสัดส่วนคณะกรรมการที่เฝ้าระวังกับเกษตรกรผู้ปลูกลำไย โดยเพิ่มสัดส่วนเกษตรกรซึ่งเป็นผู้ที่มีเสียงสะท้อนปัญหาต่าง ๆ อย่างแท้จริงให้เข้ามาเป็นคณะกรรมการลำไย รวมถึงมีการกำหนดการประชุมขั้นต่ำในแต่ละปี ตลอดจนมีการกำหนดหัวข้อการประชุมที่ชัดเจน เน้นการเปิดเผยข้อมูล การรายงานการประชุม การรายงานผลการดำเนินการที่ผ่านมา จะทำให้พระราชบัญญัติลำไย พ.ศ. .... จะทำให้เกิดการบริหารจัดการลำไยที่สามารถตอบสนองต่อการผลิตและความต้องการของตลาด ทั้งในและต่างประเทศ

เมื่อผู้เสนอญัตติ นำเสนอหลักการและเหตุผลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ประธาน
สั่งปิดการประชุม เวลา 19.40 นาฬิกา

ปิดประชุมเวลา 19.40 นาฬิกา

*****

จัดทำโดย กลุ่มงานสื่อมวลชน สำนักประชาสัมพันธ์
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร